

Zarzuty i główne argumenty

Polska nie zapewniła skutecznego rozdziału funkcji regulacyjnych od działalności związanej z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.

Państwo polskie posiada znaczne udziały w licznych przedsiębiorstwach telekomunikacyjnych. Jednocześnie krajowy organ regulacyjny jest w Polsce powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, który ma prawo do swobodnego odwołania go w każdej chwili bez podania przyczyny i od którego w pełni zależą również Minister Skarbu i Minister Infrastruktury.

Brak przepisów określających długość kadencji krajowego organu regulacyjnego oraz zamkniętej listy przesłanek pozwalających na odwołanie go powoduje jego wysoki stopień zależności od Prezesa Rady Ministrów oraz nie gwarantuje, że ci uczestnicy rynku, w których ma udziały państwo, będą traktowani równo z pozostałymi uczestnikami.

(¹) Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33–50; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 349–366.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) w dniu 11 lipca 2008 r. — London Borough of Harrow przeciwko Nimco Hassan Ibrahim and Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-310/08)

(2008/C 247/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: London Borough of Harrow.

Strona pozwana: Nimco Hassan Ibrahim and Secretary of State for the Home Department.

Pytania prejudycjalne

Czy w następujących okolicznościach: i) małżonka niebędąca obywatelem UE i jej dzieci będące obywatelami UE towarzyszyły obywatelowi UE, który przybył do Zjednoczonego Królestwa ii) obywatel UE przebywał w Zjednoczonym Królestwie jako pracownik iii) później obywatel UE przestał być pracownikiem i następnie opuścił Zjednoczone Królestwo iv) obywatel UE, małżonka niebędąca obywatelem UE oraz dzieci nie są samowystarczalne finansowo i korzystają z pomocy socjalnej w Zjednoczonym Królestwie v) dzieci rozpoczęły naukę na poziomie szkoły podstawowej w Zjednoczonym Królestwie tuż

po swoim przybyciu do tego kraju, w czasie gdy obywatel UE był pracownikiem:

- 1) małżonce i dzieciom tylko wtedy przysługuje prawo pobytu na terytorium Zjednoczonego Królestwa, jeżeli spełniają oni przesłanki ustanowione w Dyrektywie 2004/38/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.?

czy też

- 2) i) korzystają oni z prawa do zamieszkiwania wynikającego z art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 (²) z dnia 15 października 1968 r., zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, bez konieczności spełnienia przesłanek ustanowionych w dyrektywie 2004/38 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.

i

- ii) w takim przypadku muszą posiadać wystarczające środki utrzymania, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego podczas planowanego okresu ich pobytu oraz być objętym pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym w przyjmującym państwie członkowskim?

- 3) w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1, to czy należy przyjąć odmienne stanowisko w okolicznościach takich, jak w niniejszej sprawie, kiedy to dzieci rozpoczęły naukę na poziomie szkoły podstawowej, a pracownik będący obywatelem UE przestał pracować przed datą, w której dyrektywa 2004/38 Parlamentu Europejskiego i Rady miała zostać transponowana przez państwa członkowskie?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77).

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 14 lipca 2008 r. — Krzysztof Filipiak/Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-314/08)

(2008/C 247/14)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krzysztof Filipiak

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy unormowania wynikające z art. 43 ust.1 i 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one polskiem przepisom krajowym przyjętym w art. 26 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity w Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) ograniczającym prawo do obniżenia podstawy opodatkowania w podatku dochodowym wyłącznie o kwotę składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne zapłaconą na podstawie przepisów prawa krajowego oraz art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych ograniczającym prawo do obniżenia podatku dochodowego o kwotę składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne, zapłaconej wyłącznie na podstawie przepisów prawa krajowego w sytuacji, gdy obywatel polski podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce od dochodów opodatkowanych w Polsce — odprowadza także składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w innym państwie członkowskim z tytułu prowadzonej tam działalności gospodarczej, a składki te nie zostały odliczone w tym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej od dochodu i od podatku?
- 2) Czy zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego unormowania wynikające z art. 43 ust. 1 i 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, iż wyprzedzają one przepisy krajowe przyjęte w art. 91 ust. 2 i 3 i art. 190 ust. 1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) w zakresie jakim na ich podstawie nastąpiło odroczenie wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 lipca 2008 r. — Société Olympique lyonnais przeciwko Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

(Sprawa C-325/08)

(2008/C 247/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Olympique lyonnais

Strona pozwana: Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada swobody przepływu pracowników ustanowiona w [art. 39 WE] stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym zawodnik klasy „junior starszy”, który po zakończeniu okresu szkoleniowego podpisuje umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej może być zobowiązany do zapłacenia odszkodowania?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy konieczność wspierania naboru i szkolenia młodych piłkarzy zawodowych stanowi uzasadniony cel lub zalicza się do nadrzędnych względów interesu ogólnego mogących uzasadnić takie ograniczenie?

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Litewskiej

(Sprawa C-350/08)

(2008/C 247/16)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Steiblytė i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Litewska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na jej terytorium produktu leczniczego „Grasalva” Republika Litewska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 ust. 1 i pkt 4 części 2 załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2003/63/WE⁽²⁾, art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2309/93⁽³⁾ oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004⁽⁴⁾;
- obciążenie Republiki Litewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- (i) Na podstawie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Republika Litewska zobowiązana jest ustalić, czy pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wydane przed jej przystąpieniem do Unii Europejskiej spełniają warunki ustanowione aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi produktów farmaceutycznych, które obowiązywały w momencie przystąpienia i zapewnić, by od dnia 1 maja 2004 r. tylko produkty lecznicze korzystające z pozwoleń spełniających te warunki były dopuszczone do obrotu.
- (ii) Produkt leczniczy „Grasalva” nie został zawarty w dodatku A do załącznika IX do aktu przystąpienia z 2003 r. i dlatego też przepisy odnoszące się do okresu przejściowego nie mogą w jego przypadku znaleźć zastosowania. Zatem od dnia 1 maja 2004 r. ten produkt leczniczy może być dopuszczony do obrotu jedynie, jeśli spełnia wszystkie warunki dotyczące jakości, bezpieczeństwa i skuteczności